

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010167
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010167.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 2. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha prejednal odvolanie obžalovaného S. U. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/51/2019 z 23.1.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. U. z a m i e t a ako nedôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti výroku o treste. S uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nesúhlasí, nakoľko tento trest postihuje nielen jeho, ale predovšetkým jeho rodinu. Žije s manželkou a dvoma maloletými dcérami v jednej domácnosti. Výkon trestu má dopad na ich finančnú situáciu, keďže všetky výdaje musí uhrádzať manželka. Manželka nemá vysoký príjem, a preto nedostatok finančných prostriedkov môže do veľkej miery ovplyvniť chod ich domácnosti. Taktiež trest má zlý dopad na jeho matku, ktorej často pomáhal, nakoľko je onkologickou pacientkou. Domnieva sa, že na jeho nápravu by postačoval akýkoľvek alternatívny trest, o ktorom prvostupňový súd neuvažoval. Poukázal, že v súčasnej dobe už vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody a tento považuje za dostatočný za účelom jeho nápravy. K trestnému činu sa priznal, tento oľutoval a nechce, aby bola postihnutá trestom celá jeho rodina. Prvostupňový súd mal zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Príslušným orgánom svojím priznaním napomáhal objasniť trestnú činnosť a od počiatku opísal priebeh spáchania trestnej činnosti. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a rozhodol tak, že sa mu uloží peňažný trest, resp. trest domáceho väzenia alebo povinnej práce.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnuť aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

V súvislosti s napadnutým výrokom o treste krajský súd poznamenáva, že preskúmaním spisu zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu

a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. V súvislosti s výrokom o treste vykonal prvostupňový súd dokazovanie v dostatočnom rozsahu a podľa názoru krajského súdu dôkazy v tomto smere vyhodnotil v súlade so zákonom. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd podrobne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, pokiaľ ide o výrok o treste. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je vo vzťahu k výroku o treste podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu trest uložený prvostupňovým súdom obžalovanému zodpovedá stavu vecí a zákonu. Je nesporné, že obžalovaný dvakrát viedol motorové vozidlo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom oba skutky spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, pričom opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody. Ani predchádzajúce odsúdenia k nepodmienečným trestom odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv v tom smere, aby v budúcnosti viedol riadny život. Naposledy bol odsúdený v roku 2018 taktiež pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Pre priestupok v súvislosti s vedením motorového vozidla bol postihnutý jedenkrát v roku 2017. Možno teda konštatovať, že obžalovaný je osobou náchylnou k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody ho neprímali k vedeniu riadneho spôsobu života, ale naopak skutkov, pre ktoré je stíhaný teraz, sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Je teda zrejme, že ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody ho neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje krajský súd požiadavku obžalovaného, aby mu namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody bol uložený iný alternatívny trest nespojený s odňatím slobody za neopodstatnenú. Bolo by proti logike účelu trestu očakávať, že po výkone prísnejších trestov, ktoré nemali na obžalovaného očakávaný výchovný vplyv k jeho náprave a prevýchove bude postačovať trest miernejší. Ani skutočnosť, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody nemá podľa názoru krajského súdu vplyv na zákonnosť výroku o treste prvostupňového súdu. Len výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere určenej prvostupňovým súdom možno aj podľa názoru krajského súdu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným a vytvoriť tým aj podmienky k jeho náprave a prevýchove. Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom podľa názoru krajského súdu dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje na svoje rodinné pomery v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že týchto rodinných pomerov si bol obžalovaný vedomý aj v čase páchania trestnej činnosti a pokiaľ by mu skutočne na nich záležalo tak, ako uvádza v odvolaní, mali mu práve tieto rodinné pomery zabrániť v páchaní trestnej činnosti, nakoľko si musel byť vedomý, že prípadným výkonom trestu odňatia slobody bude sťažená starostlivosť jeho manželky o ich maloleté deti, a to aj pokiaľ ide o finančné zabezpečenie rodiny.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj námietku obžalovaného, že prvostupňový súd mal prihliadať aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pokiaľ obžalovaný poukázal, že k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval, táto okolnosť bola zohľadnená v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Len fakt, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, sám osebe nepostačuje k tomu, aby sa automaticky konštatovalo, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. V tomto smere je potrebné poukázať, že trestná činnosť obžalovaného bola fakticky odhalená a preukázaná zastavením jeho motorového vozidla policajnou hliadkou. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že hodnotenie významu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti okrem pomoci obžalovaného mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Ako už bolo vyššie konštatované, bolo spáchanie trestného činu obžalovaným preukázané najmä jeho kontrolou policajnou hliadkou a následným zistením o existencii zákazu činnosti viesť motorové vozidlá príslušnými rozhodnutiami. Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu nepochybil, keď nepriznal poľahčujúcu okolnosť v prípade obžalovaného aj v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko samotné priznanie obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti nemalo podstatný, resp. rozhodujúci vplyv na objasnenie trestnej činnosti obžalovaného.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok o treste v napadnutom rozsudku za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré rozsudku prvostupňového súdu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného S. U. podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.